

ORHAN CEZMİ TUNCER İLE VAKIFLAR'DA ELLİ YIL

50 years at Vaqf with Cezmi Tuncer

Dr. Gülşen Dişli | *Y. Mimar, VGM, Sanat Eserleri ve Yapı İşleri Daire Başkanlığı*
Gökçe Günel | *Sanat Tarihi Uzmanı, VGM, Dış İlişkiler Daire Başkanlığı*
Ali Kılıcı | *Sanat Tarihi Uzmanı, VGM, Sanat Eserleri ve Yapı İşleri Daire Başkanlığı*

Bu yazı; Türkiye'nin önemli restorasyon uzmanlarından Orhan Cezmi Tuncer'i (d. 1931-...) anlamak, tecrübelerinden haberdar olmak ve gerek kamuda ve özel sektörde çalıştığı yıllarda ve gerekse akademik hayatı süresince, yaklaşık atmış yıllık meslek hayatı boyunca ürettiği bilgilerin ortaya çıkarılmasına vesile olmak amacıyla kaleme alınmıştır. Mimarlık mesleğine ilk adım attığı İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisindeki öğrencilik döneminden itibaren sürekli öğrenme ve öğretme gayreti içinde olan Orhan Cezmi Tuncer, Türkiye'nin korumacılık serüveninde, uygulamacı, araştırmacı ve eğitimci olarak etkili olmuş önemli mimarlardan biridir. Günümüze kadar çok sayıda kitap, makale, konferans bildirisi yayımlamış, özellikle Vakıflar Genel Müdürlüğünde çalıştığı yıllarda iki yüzden fazla tek yapı ölçeğinde vakıf kültür varlığının projelendirilmesi ve restorasyonu aşamalarından görev almıştır. Günümüzde de halen Sivas, Gök Medrese uygulama işinin danışmalığını yaparak Vakıflar Genel Müdürlüğüne değerli katkılarını sürdürmekte, böylece elli yıldır kurum ile bağı devam etmektedir.

Anahtar kelimeler: Orhan Cezmi Tuncer, eğitimci, vakıf mimarlığı, Vakıflar Genel Müdürlüğü, restorasyon.

This paper has been written aiming to understand, to be informed about the experiences, and in order to reveal the professional data on the approximately sixty-year-long professional life of Orhan Cezmi Tuncer (b. 1931-...) both during his public and private sector years and during his academic life. Orhan Cezmi Tuncer, always full of the endeavor of learning and teaching even starting from the period he began to his architectural education at Istanbul State Fine Arts Academy, is one of the important architects in Turkey's conservation adventure, being effective as practitioner, researcher, and educator. Until today, he published many books, journal papers and conference papers, and was assigned at project preparation and implementation work of more than two hundred waqf cultural heritage especially during his work experience at Directorate General of Foundations. Today, as the consultant architect of Sivas Gok Medrese conservation implementation work, he continues his invaluable contributions to Directorate General of Foundations and thus, his connection with the Directorate has been continuing for fifty-year.

Key words: Orhan Cezmi Tuncer, educator, waqf architecture, Directorate General of Foundations, restoration.

I. GİRİŞ

Orhan Cezmi Tuncer Kimdir?

Orhan Cezmi Tuncer 8 Ocak 1931 yılında Diyarbakır'da dünyaya gelmiş, ilk ve orta öğrenimini Diyarbakır'da tamamlamış, ardından İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Mimarlık Bölümünden 1956 yılında mezun olmuştur (Ayan 2012: 51-75). Mezuniyetinin ardından 1966 yılına kadar bir süre Diyarbakır Devlet Su İşleri (DSİ) 10. Bölge Müdürlüğünde şantiye şefi olarak ve sonrasında da serbest mimar olarak çalışmıştır. Anadolu'nun doğudan batıya pek çok ilinde (Diyarbakır, Bitlis, Tunceli, Manisa, Konya, Kayseri, Adana, Ankara, Trabzon, Sivas) sayısı neredeyse dört yüzü bulan önemli eserlerin projelendirilmesi ve restorasyon uygulamalarında bulunmuştur. Tecrübelerini, yazdığı eserlerle de bilim dünyası ve ilgililerle paylaşmıştır. On yedi adet kitap ve seksenin üzerinde makalesi bulunan Orhan Cezmi Tuncer'in çok sayıda da konferans tebliği ve üç adet belgesel filmi mevcuttur. Tuncer'in bulunduğu görevleri gösteren Tablo 1 aşağıda verilmiştir.

Vakıflar Genel Müdürlüğünde Çalıştığı Yıllar

Vakıflar Genel Müdürlüğünde 23 Şubat 1966 tarihinde Abide ve Yapı İşleri Dairesi Başkanlığı, Abide Şube Müdürlüğünde işe başlamış, kısa bir süre içinde Rölöve Restorasyon Bürosunun kurulması ile görevlendirilmiş ve sonrasında Rölöve Bürosu Şefi olarak atanmıştır. O dönemde

VGM'de çalışan restoratörleri yetiştiren ve mütehasıs müşavir olarak görev yapmakta olan Yılmaz Önge ve Ali Saim Ülgen gibi önemli mimarlarla birlikte çalışmıştır. Yılmaz Önge'nin 1971 yılında akademik kadroya geçmesiyle birlikte mütehasıs müşavir olarak atanmıştır. 1976 yılında da teknik müşavirliğe atanarak 1980 yılına kadar bu görevini sürdürmüştür.² Vakıflar Genel Müdürlüğünde çalışmaya başlamadan önce o dönemin vakıf yüklenicilerinden olan Celal Karaaslan ve Eşref Şimşekoğlu'nun teklifi ile Bitlis, Diyarbakır ve Mardin illerinde almış oldukları on parça vakıf kültür varlığının projelendirilmesi işinde çalışmıştır (Ayan 2012: 67). Söz konusu proje çizimlerdeki titizliği ve üstün kabiliyeti kısa sürede Vakıf yöneticilerinin dikkatini çekmiş ve Genel Müdürlükte çalışması teklif edilmiştir. Kendisi o dönemde başka kurumlardan da iş teklifi almışına rağmen, Vakıfları tercih ederek, yaklaşık on dört yılı aşkın bir süre kuruma hizmet vermiştir. Teknik ressam Mustafa Erdim, Hasan Yüksel ve Tuna Kaynak, Vakıflar Genel Müdürlüğünde yetiştirdiği önemli isimlerdendir. Vakıflar Genel Müdürlüğü'ndeki temel görevleri proje çizimleri ve proje yürütücülüğü olmuş, diğer bir ifade ile projelerin uygulanabilir hale getirilmesinden sorumlu olmuştur.³ Vakıflar Genel Müdürlüğü ilk Rölöve Yönetmeliğinin hazırlanmasında önemli katkıları vardır. Ölçü alma teknikleri (nasıl, nereden), proje üzerinde ölçülerin işlenmesinde yazım dil birliğinin oluşturulması, sıfır kotunun

BULUNDUĞU GÖREVLER

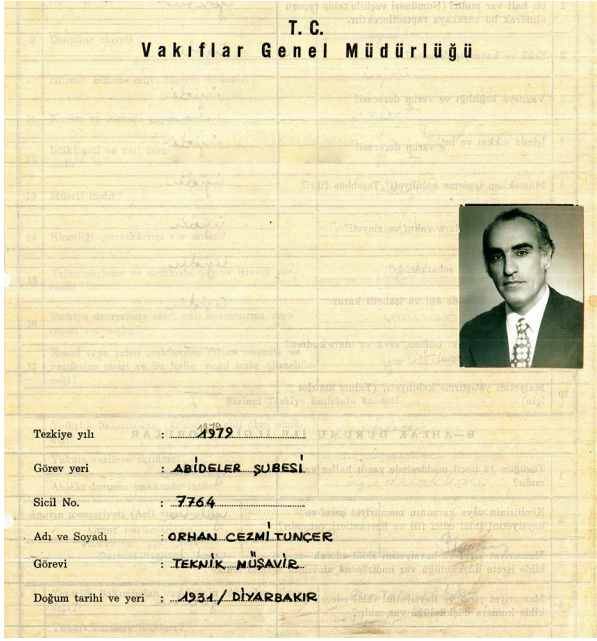
Memuriyeti	Başlangıç Tarihi	Bitiş Tarihi
Diyarbakır Belediyesi Fen İşlerinde görevli	01.10.1956	01.06.1957
Yedek Subay	30.11.1957	30.11.1958
DSİ Genel Müdürlüğü Şube Başmühendisliği	30.11.1958	31.04.1961
Serbest Mimar	31.04.1961	01.02.1965
Diyarbakır Belediyesi Yevmiye Fen İşleri Müdürü	01.02.1965	07.07.1965
VGM Abide ve Yapı İşleri Daire Başkanlığı Y. Mimar Rölöve 2. Grup Şefi	25.02.1966	30.11.1970
VGM Abide ve Yapı İşleri Daire Başkanlığı Y. Mimar Teknik Hizmet	30.11.1970	07.06.1978
VGM Abide ve Yapı İşleri Daire Başkanlığı Teknik Müşavir	07.06.1978	26.05.1980
Gazi Üniversitesi Öğretim Üyesi	26.05.1980	1998

Tablo 1. Orhan Cezmi Tuncer'in bulunduğu görevleri gösteren tablo¹

¹ Kaynak: Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi, Orhan Cezmi Tuncer Sicil Dosyası.

² Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi, Orhan Cezmi Tuncer Sicil Dosyası.

³ Yazarların Orhan Cezmi Tuncer ile 1 Eylül 2015 tarihli söyleşi.

Şekil 1. Orhan Cezmi Tuncer'e ait Vakıflar Genel Müdürlüğü sicil dosyası kapak sayfası (Kaynak: Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi, Orhan Cezmi Tuncer Sicil Dosyası).

belirlenmesi vb. konularda standartların belirlenmesinde büyük katkı sağlamıştır. Yönettiği restorasyon çalışmaları esnasında eserlerin araştırma kazılarında da bulunmuş, böylece günümüzde önem kazanan Osmanlı arkeolojisi alanında da büyük katkıları olmuştur. Örneğin Payas, Sokollu Medresesinin havuzu, Horozlu Han'ın duvar temelleri, Tokat Niksar Melik Gazi Kümbetinin orta ayakları, Sivas İzzeddin Keykavus Şifhanesinin poliklinik bölümü araştırma kazıları esnasında ortaya çıkarılan önemli arkeolojik bulgulardır.

Kurul Üyeliği Dönemi

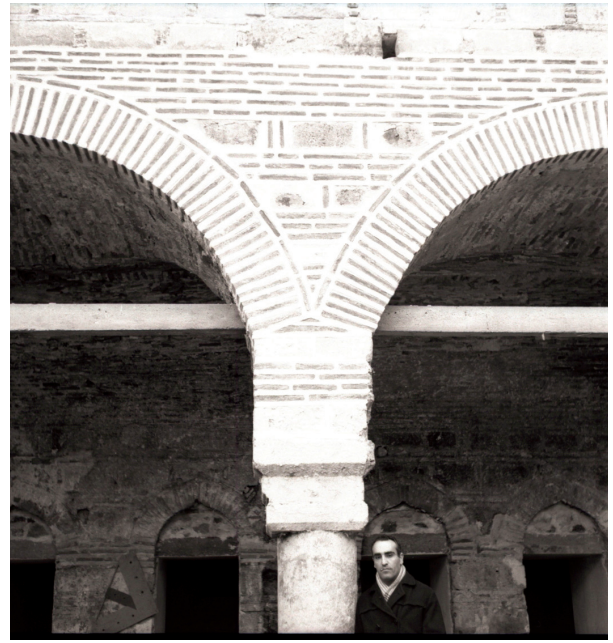
1991'den itibaren toplam on yıl Kültür ve Tabiat Varlıkları Diyarbakır Koruma Bölge Kurulunun başkanlığını yapmış, beş yıl kadar da Yüksek Kurul üyeliğinde bulunmuştur. Kurul üyelikleri sayesinde Prof. Orhan Alsac gibi önemli isimlerle tanışmış, akademik camiada tanınırlığı artmıştır.⁴

Üniversite Yılları

Orhan Cezmi Tuncer ilk olarak 1976 yılında Ankara Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisinde (ADMMA) saatlik ders vermeye başlamış, 1980 yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün muvafakati ile Gazi Üniversitesine geçmiştir. 1982 yılında üniversitede Rölöve ve Restorasyon Ana Bilim Dalı kurmakla görevlendirilmiştir. Işık Aksulu, Gediz Urak ve Can Hersek bu kürsüde yetiştirdiği önemli akademisyenlerdendir. Kitap yazımına ağırlık verdiğinden hiç dergi editörlüğü bulunmamaktadır. 1977 yılında doktorasını tamamlayan Tuncer, 1980 yılında doçent, 1992 yılında profesör olmuştur. Hocalığı döneminde adil ve şeffaf olmayı benimsemiş, titizlikten ödün

Şekil 2. Manisa, Merkez, Kurşunlu Han (Kaynak: Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi, Meridien Envanter Programı Manisa, Merkez, Kurşunlu Han Dosyası).

Şekil 3. Manisa, Merkez, Kurşunlu Han (Kaynak: Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi, Meridien Envanter Programı Manisa, Kurşunlu Han Dosyası).

vermemiştir. Örneğin, yazılı sınavların ardından soruların cevaplarını öğrencilere vererek, mevcut cevaplara göre kendilerini notlandırmalarını talep etmekte, böylece adaletli ve şeffaf olma konusunda büyük bir titizlik göstermektedir. Yine, rölöve derslerinde dört beş kişiden oluşan gruplarda, herkesin kendi çalışma arkadaşını belirlemesini istemekte, çalışılacak yapılar da kura usulü ile belirlenmekteydi. Tarihi çevrenin en iyi gezerek, görerek öğrenileceği gerçeği ile üniversitede öğrenciyi arazide çalışma konusunda teşvik etmiş ve şehir dışı gezileri düzenleyerek rölöve derslerini zenginleştirmiştir.⁵

⁴⁻⁵ Yazarların Orhan Cezmi Tuncer ile 1 Eylül 2015 tarihli söyleşi.

Şekil 4. Manisa, Merkez, Kurşunlu Han
(Kaynak: Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi, Meridien Envanter Programı Manisa, Merkez, Kurşunlu Han Dosyası).

Danışmanlıklar

Günümüzde halen devam etmekte olan Sivas, Gök Medrese Restorasyonu işi danışmanlığı dışında bir danışmanlığı olmamıştır. Vakıflar Genel Müdürlüğünde çalıştığı yıllarda kontrollük ve proje işleri ile uğraşmış, üniversiteye geçtiği dönemde de yayınlara ağırlık verdiği için ve 1998 yılında emekliliğe ayrıldıktan sonra da kitap yazımı ile uğraştığından danışmanlık hizmeti vermemiştir. Günümüzde devam eden Gök Medrese restorasyonu işinde, geçmiş dönem onarımlarında yapılan hatalar düzeltilmeye çalışılmakta; bu kapsamda klasik malzeme ve tekniklerle yeni tamamlamalar yapılmakta, zemin katta güçlendirme çalışmaları devam etmekte, revak kemerleri ve örtüleri tamamlanmaktadır.⁶

Şekil 5. Manisa, Merkez, Kurşunlu Han
(Kaynak: Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi, Meridien Envanter Programı Manisa, Merkez, Kurşunlu Han Dosyası).

Şekil 6. Manisa, Merkez, Kurşunlu Han
(Kaynak: Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi, Meridien Envanter Programı Manisa, Merkez, Kurşunlu Han Dosyası).

II. ORHAN CEZMİ TUNCER İLE BİR SÖYLEŞİ ⁷

- Ali Kılçı (A.K.)- *Hocam Mimarlık hayatına nasıl başladınız?*

Orhan Cezmi Tuncer (O.C.T.) - 1956 yılında Diyarbakır'da serbest mimar olarak çalışmaya başladım.

1958-1961 DSİ Diyarbakır Bölge Müdürlüğünde çalıştım.

1961-1965 yıllarında Diyarbakır'da serbest mimar- yüklenici olarak çalışmalarımı sürdürdüm. Bu sırada;

-Diyarbakır, Sebze Hali projesi,

-Diyarbakır, Urfakapı'da Hal ve İşhanı projesi,

-Diyarbakır, Dağ kapı Atatürk Anıtı kaidesi ve Meydan Düzenleme Projesi,

-Diyarbakır, Sivil yapı projeleri,

-Diyarbakır, İç kale Saint George Kilisesi rölöve- restorasyon projeleri,

-Vakıflar Genel Müdürlüğüne Bitlis Ahlat Türbeleri rölöve- restorasyon projeleri,

-Vakıflar Genel Müdürlüğüne Mardin Kızıltepe Ulu Cami rölöve- restorasyon projelerini çizdim.

A.K.-Vakıflar Genel Müdürlüğü'ne ne zaman ve nasıl başladınız?

O.C.T. - Vakıflar Genel Müdürlüğü için çizdiğim projelerimin Ankara'da çok beğenilmesi üzerine, başta o zamanın Diyarbakır Vakıflar Bölge Müdürü ve Bölge Müdürlüğünden kendisini tanıyan birçok kişi bu durumu ona iletmışler. Hatta daha sonra Genel Müdür Yardımcısı olan Bölge Müdürlüğü avukatı Recep Hakeri çizdiğim gü-

⁶ Yazarların Orhan Cezmi Tuncer ile 1 Eylül 2015 tarihli söyleşisi.

⁷ Ali Kılçı'nın Orhan Cezmi Tuncer ile 28 Haziran 2015 tarihli söyleşisi.

zel rölöve projeleri sebebiyle gıyabımda çok olumlu hava oluştuğunu bana söyledi, “tanıdıkların referansı vasıtasıyla Genel Müdürlükte iyi bir fikir oluşturmuşsun” dedi.

Vakıflar Genel Müdürlüğü için çizdiğim projelerin bir kısmını o sırada Vakıflar Genel Müdürlüğünde çalışan merhum Prof. Dr. Yılmaz Önge tarafından Diyarbakır’da onaylanmış, “geri kalanları tamamlayınca Ankara’ya getirirsiniz” dedi. Gıyabımda beni olumlu olarak tanıdılar.

21 Şubat 1966 tarihinde geri kalan projelerimin onaylatılması için Ankara’ya geldim. Abide ve Yapı İşleri Dairesi Başkanı Ekrem Demirtaş ile tanıştım. Geri kalan projelere de baktı, hayran kaldı. “Bizimle çalışmak ister misiniz?” dedi. Tam o saniyede Vakıflar Genel Müdürü Nihat Danışman yanımıza geldi. Ekrem Bey ona hitaben “Efendim Orhan Bey’i sizinle tanıştırayım. Çok güzel projeler çizmiş. Ben de: “Bizimle çalışmaz mısınız?” dedim. Tam o sırada siz geldiniz. Genel Müdür Ekrem Bey’e döndü: “Tabi tabi onun bana sözü var. Yazısını yazın. İmzalayayım” dedi. İki gün sonra yazım çıktı. Ekrem Bey beni bitişik odadaki on teknisyenin bulunduğu odaya götürüp, onlarla tanıştırdı. “Yeni mimar arkadaşınız” dedi. Abide Şubesi Müdürü mimar Nedim Onat ile tanıştırdı. Böylece vakıf ailesine girmiş oldum.

Vakıflar Genel Müdürü Nihat Danışman Diyarbakır ve yöresindeki depremden zarar gören cami ve diğer yapıları incelemek üzere Devlet Bakanı Vefik Pirinçoğlu ile Diyarbakır’a gelmişti. Vakıflar, Ticaret Odası, Belediye benim onlara mihmandarlık yapmamı istemişti. Vefik Pirinçoğlu ve Nihat Danışman ile aynı araba içerisinde Merkez ve Hani gibi yerlerdeki yapıları beraberce dolaştık. Genel Müdür beyin benimle tanışması böyle oldu. Beni Diyarbakır Vakıflar Bölge Müdürlüğü restorasyon bürosu başkanı olarak düşünürmüş, aklından öyle geçermiş. Ekrem Bey Genel Müdürlüğe önerince hemen uygun görüp yazımı onayladı. Tabi Ekrem Demirtaş Bey’in bu olaydan haberi yoktu.

Genel Müdürlük Abideler Şubesi bünyesinde bir rölöve bürosu kurulması düşünülüyormuş. Benimle birlikte bu büro kurulup, beni rölöve bürosu şefi olarak 20-25 gün sonra tayin ettiler. Birer ikişer seçerek bu büroya elemanları aldım. Giderek bu büro gelişti ve zaman içinde güçlü bir arşiv oluşmasına çalıştım.

A.K.-Akademik hayatınız nasıl başladı?

O.C.T. - O günden 1980 yılına kadar Vakıflar Genel Müdürlüğünde çalıştım. Genel Müdürlükten muvafakat alarak öğretim görevlisi olarak 1980 yılında Ankara Devlet Mimarlık Akademisine geçtim. Vakıflardan ayrılısam

da hayatımı renklendiren ve geçimimi sağlayan Genel Müdürlükle ilişiyimi hiç kesmedim. Her Vakıf Haftası’na katıldım. Vakıflar Dergisine yazılar yazdım. Bugün bu kurumun üyesi olmanın zevkini ve gururunu yaşadım. Herhalde banilerin hayır dualarını almış bulunuyorum.

A.K.-En önemli keşfiniz olan geometrik modülasyonu nasıl buldunuz?

O.C.T. - Anadolu Üniversitesinde de, Doçentlik tezim olan modülasyon konusunda, ‘bu işe nasıl başladığım’ sorulmuştu. Anadolu kümbetlerini çalışırken Kayseri Döner Kümbet’in taş yüksekliklerinin aynı olduğu ve beden duvarlarının aynı uzunlukta taşlarla örüldüğünü gördüm. Uzun taşa kısa taş koyarak örülen örgü, cephede düşey çizgilerin yukardan aşağıya birer atlayarak devam etmesini sağlıyordu. Aksaray Sultan Hanı Kervansarayını restore ederken taş sıralarının birbiri üstüne eşit konulduğunu ve yüzeylerindeki geometrik bezemenin katlanarak devam ettiğini gördüm. Kazı esnasında taç kapıyı çevreleyen “ters U” çerçevenin son üst dönüş taşını buldum. Böylece kapının bitimi belirlenmiş oldu. Ölçünce en ve yüksekliğinin 2/3 oranında olduğu anlaşıldı. Bu iki birikimden sonra 70’e yakın Selçuklu taç kapısını inceledim. Hep bu 2/3 oranını ve geometrik düzeni keşfettim. Böylece Anadolu Selçuklu mimarlığında taç kapılarda tümüyle bir geometrik düzenin varlığı ortaya çıktı. Anadolu Selçuklularının siyasi hayatının yıkılmaya başladığı 13. yüzyılın ikinci yarısında Sivas Gök Medresede bu geometrik düzenin en olgun tepe noktasına eriştiği anlaşılmış oldu.

Bu bilgilerin Mimar Sinan’a eriştiğine veya kendisinin de keşfettiğine kuşku yoktur. Böylece O da Osmanlının muhteşem yüzyılında geometrisiyle doruk noktasına erişmiştir. Onun öğrencilerinin bu modülasyon kavramını İstanbul Eminönü Yeni Cami’de fayans boyutuna kadar uyguladıkları görülür.

Daha sonraki yıllarda bu kültürün Nuruosmaniye Camii’nde uygulandığını gördük. Bu yapıdan sonra bu geleneğin devam ettiğini modülasyonla ilgili yayınlarımda göstermeye çalıştım. Bu bilgiler Asya yapılarında 10. yüzyıldan itibaren uygulanarak Anadolu’ya gelmiştir. Mimar Sinan’ın beylerbeyi ve baş vezirleri için hiyerarşiye uyarak kullandığı bir plan tipi vardır. Fatih, Bali Paşa Camii, Diyarbakır, Ali Paşa Camii, Diyarbakır, İskender Paşa Camii, Ahlat, İskender Paşa Camii hep bu planın ürünleri olup, duvar kalınlıkları ile iç alanın orantısının bizi karolaja götürdüğü görülmektedir. Edirnekapı, Mihrimah Camii’ndeki geometrik kurgu da bu düzenin en önemli temsilcisidir.

YAYIN LİSTESİ (Ayan 2012: 31-37)

Kitaplar

- Mimarlık Tarihi I (Ankara Devlet Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi ve Gazi Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Ders Kitabı), Ankara 1980.
- Mimarlık Tarihi II, (Ankara Devlet Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi ve Gazi Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Ders Kitabı), Ankara 1980.
- Sanat Tarihi, (Ankara Devlet Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi ve Gazi Üniversitesi Mimarlık Fakültesi için ders kitabı), Ankara 1980.
- Anadolu Kümbetleri I (Selçuklu Dönemi), Ankara 1986.
- Anadolu Selçuklu Mimarisi ve Moğollar, Ankara 1986.
- Kayseri Sahabiye Medresesi, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara 1988.
- Rölöve ve Restorasyon, (Ankara Devlet Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi ve Gazi Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Ders Kitabı), Ankara 1990.
- Anadolu Kümbetleri II (Beylikler ve Osmanlı Dönemi), Ankara 1991.
- Anadolu Kümbetleri III (Beylikler ve Osmanlı Dönemi), Ankara 1992.
- Diyarbakır Camileri, Diyarbakır Belediyesi Yayınları, Ankara, 1996.
- Diyarbakır Evleri, Diyarbakır Belediyesi Yayınları, Ankara, 1999.
- Diyarbakır Kiliseleri, Diyarbakır Belediyesi Yayınları, Ankara, 2003.
- Ankara Evleri, ATO Yayınları, Ankara 2003.
- Anadolu Kervan Yolları, Vakıflar Genel Müdürlüğü Yayınları, Ankara, 2008.
- Sivas-Gök Medrese (Sahip Ata Fahrettin Ali Medresesi), Vakıflar Genel Müdürlüğü Yayınları, Ankara, 2008.
- Diyarbakır Surları, Diyarbakır Valiliği Yayınları, Diyarbakır, 2012.
- Diyarbakır Sur içi Anıtları ile Köşkler ve Bağ Evleri, Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Yayınları, Diyarbakır, 2012.

Makaleler ve Bildiriler

- “Tunceli-Çemişgezek'te Bir Türbe” Önsya, cilt 6, sayı 63, Kasım/1970, (s. 6).
- “Bir Gezinin Düşündürdükleri”, Önsya, cilt. 6, sayı. 64, Aralık/1970 (s. 8).
- “Kuşadası Kervansarayı”, Arkitekt, Ankara 1970, sayı 70, (s. 17).
- “Diyarbakır Evleri”, Önsya, cilt. 6, sayı. 65, Ocak/1971, (s. 8).

- “Diyarbakır Ali Paşa Medresesi”, Önsya, cilt. 6, sayı. 66, Şubat/1971, (s. 14).
- “Diyarbakır Ali Paşa Camisi, I”, Önsya, cilt. 6, sayı. 67-68, Mart-Nisan/1971, (s.8).
- “Diyarbakır Ali Paşa Camisi, II”, Önsya, cilt. 6, sayı. 70-71, Haziran-Temmuz, 1971,(s. 6).
- “Niğde-Aksaray-Sultan Hanında Bazı İzlerin Değerlendirilmesi” Önsya, cilt. 6, sayı. 72, Ağustos/1971, (s. 12).
- “Bitlis-Adilcevaz Eski Cami”, Önsya, cilt. 7, sayı. 73, Eylül/1971, (s. 6).
- “Tunceli-Mazgirt Elti Hatun Camisi”, Önsya, cilt. 7, sayı. 75, Kasım/1971, (s. 12).
- “Diyarbakır Sultan Şücaeddin Türbesi”, Önsya, cilt. 7, sayı. 76, Aralık/1971, (s. 8).
- “Bitlis-Akçayuva Köyü Yakınında Bir Kümbet ve Yöresindekilerle Karşılaştırma”, Önsya, cilt. 7, sayı. 77-78, Ocak/1971-Şubat/1972, (s. 6).
- “Diyarbakır, Mardin ve Dolaylarında Bazı Hıristiyan Dinî Yapılarında Türk İslâm Mimari Unsurları” Sanat Tarihi Yıllığı, sayı. 5, İst. 1973, (s. 209).
- “Mardin-Cizre Kırmızı Medrese”, Vakıflar Dergisi, Sayı 10, Ankara 1973, (s. 425).
- “Van Yöresinde Bilinmeyen Bazı Yapılarımız”, Sanat Tarihi Yıllığı, sayı 6, İstanbul, 1973.
- “Ahlat Hasan Padişah Kümbeti” Rölöve ve Restorasyon Dergisi 1, Ankara 1974,(s. 47).
- “Kuşadası Öküz Mehmet Paşa Kervansarayı” Rölöve ve Restorasyon Dergisi, sayı. 2, Ankara 1975, (s. 123).
- “Üç Selçuklu Kümbeti”, Sanat Tarihi Yıllığı, sayı. 6, İst., 1976, (s. 89).
- “Anadolu Türk Sanatı ve Yerli Kaynaklarla ilişkileri Üzerine”, Vakıflar Dergisi sayı. 11, Ankara 1976, (s. 239).
- “Millî Kültürümüzün Belgeleri Olan Tarihi Yapılarımızın Restorasyonu”, Milli Kültür, Cilt 1, Sayı 6, Ankara 1977, (s. 40).
- “Ankara-Beypazarı-Tekke Köyü Kara Davut Tekkesi” Milli Kültür, cilt. 1, sayı. 7, Ankara 1977, (s. 40).
- “Konya-İlgın-Beykonak Köyü Dediği Maksut Tekkesi”, Milli Kültür, cilt. 1, sayı. 9, Ankara 1977, (s. 52).
- “Selçuklu Yapılarında Kubbe”, Milli Kültür, cilt. 1, sayı. 10, Ankara 1977, (s. 44).
- “Selçuklu Yapılarında Tonoz”, Milli Kültür, cilt. 1, sayı. 11, Ankara 1977, (s. 40).
- “Anadolu'nun İlk Dört Selçuklu Kumandanı ve Yaptırdıkları Yapılar”, Vakıflar Dergisi, sayı. 12, Ankara 1978, (s. 137).
- “Sivas-Divriği Melike Turhan Şifahanesindeki Türbe Bölümü”, Divriği Ulu Cami ve Şifahanesi, (ed. Y. Önge,

İ. Ateş, S. Bayram), Vakıflar Genel Müdürlüğü Yayınları, Ankara, 1978.

“Selçuklularda Ahşap Örtü”, Milli Kültür, cilt. 2, sayı. 6, Ankara 1979, (s. 152).

“Son Kazıların Işığında Sivas I. İzzettin Keykavus Şifahanesi Plânı”, L Uluslararası

Türkoloji Kongresi, İstanbul 1979, (s. 911).

“Anadolu Selçuklu Yapılarında Açıklıkların Örtülmesi ve Sorunları”, Bedrettin Cömert’e Armağan, Hacettepe Üniversitesi yay., Ankara 1980, (s. 341).

“Orantı ve Modül Üzerine Selçuklu Yapılarından Bazı Örnekler”, Vakıflar Dergisi 13, Ankara 1981, (s. 449).

“Cizre Ulu Camisi”, Yıllık Araştırmalar Dergisi III., Ankara 1981, (s. 95).

“Bitlis-Van Kervan Yolu ve Üzerindeki Hanlar” Sanat Tarihi Yıllığı, Sayı. 9-10, İst. 1981, (s. 517).

“Sivas I. İzzettin Keykavus Şifahanesi Üzerine Üç Not”, Sanat Tarihi Yıllığı, sayı. 11, İstanbul 1981, (s. 165).

“Doğu Yönünün Türk Kültüründeki Yeri ve Mezar Mimarimize Etkisi”, 8. Türk Tarih Kongresi Bildirileri, cilt. 2, Ankara 1981, (s. 915).

“Batıda Merkezi Kubbe ve Koca Sinan’ın Mekân Kavramı”, Sanat Tarihi Yıllığı, sayı. 12, İstanbul, 1982, (s. 149).

“Birkaç Selçuklu Taçkapısında Geometrik Araştırma”, Vakıflar Dergisi, sayı. 16, Ankara, 1982, (s. 61).

“Konya Sahip Ata Hanıgahı Taç kapısı”, Lâle Dergisi, İstanbul 1984, sayı. 2, (s. 2).

“Rönesans ve Klâsik Osmanlı Dönemi Dinî Yapılarında Kubbenin Amaç ve Kullanış Açısından Karşılaştırılması”, Vakıflar Dergisi, sayı. 18, Ankara 1984, (s. 127).

“Mimaride Türk Milli Üslubu İlkeleri”, Kültür Bakanlığı Mimaride Türk Milli Üslubu Semineri, Turizm ve Kültür Bakanlığı yay., İstanbul 1984, (s. 67).

“Kelük bin Abdullah ve Kaluyanül Konevi”, Vakıflar Dergisi, sayı. 19, Ankara 1985, (s.109).

“Restorasyonlarımızda Modülasyondan Yararlanma”, 2. Vakıf Haftası Kitabı, 1984, Ankara 1985, (s. 92).

“Anadolu Selçuklu Kümbetlerinin Gelişimi ve Özellikleri”, 10. Türk Tarih Kongresi Bildirileri, cilt. 3, Eylül 1986, (s. 1075).

“Tarikat Yapılarında İşlevin Tasarıma Etkisi”, 4. Vakıf Haftası Kitabı, 1986, Ankara 1987, (s. 47).

“Sinan Camilerinde Bazı Teknik Ayrıntılar”, Milli Kültür, sayı. 61, Ankara 1988, (s. 36).

“Kümbet Mimarimiz”, Kültür ve Sanat, Aralık 1989, (s. 54).

“Tarihte Sivas ve Sivas Yapılarının Genel Tanımı”, Kültür ve Sanat, Sivas Özel Sayısı, sayı.6, Haziran 1990, (s. 14).

“Taşa Bezemenin İşleniş Üzerine Düşünceler”, 7. Vakıf Haftası Kitabı 1989, Ankara, 1990, (s. 231).

“Eski Mimarlık Çizimlerimiz Üzerine Bilgiler”, II. Türk Tarih Kongresi Bildirileri, cilt. 3, Eylül 1990, (s.1165).

“A comparison of the dome in the sacral buildings of the Renaissance and the Classical Ottoman period”, Uluslararası Türk Sanatı Kongresi, Varşova 1990, (s. 253).

“İstanbul’da İki Camide Harim Ölçüsü ile Çini Boyutları Arasındaki Bağın İncelenmesi”, 7. Vakıf Haftası Kitabı 1990, Ankara 1991, (s. 345).

“Kara Han ve Eski Divriği Kangal Kervan Yolu”, Türk Et-nografya Dergisi, Sayı 19, Ankara 1991, (s. 31).

“Sivas Süteyliya Kümbeti”, Vakıflar Dergisi, sayı. 22, Ankara 1991, (s. 91).

“Geleneksel Bazı Vakıf Yapılarında Duvar Kalınlıkları Yükseklikleri ve Açıklıktan Arasındaki Matematiksel Bağ ve Temeller Üzerine Bir İnceleme”, 9. Vakıf Haftası Kitabı 1991, Ankara 1992, (s. 285).

“Hoca Ahmet Yesevî Türbesi. Türk Sanatındaki Yeri ve Restorasyonu Sorunları”, 10. Vakıf Haftası Kitabı 1992, Ankara 1993, (s. 39).

“Camilerimizde Akustik”, Prof Dr. Yılmaz ÖNGE Armağanı, Selçuk Üniversitesi, Konya 1993, (s. 103).

“Geleneksel Mimarimizde Geometri”, 3. Milli Selçuklu Kültür ve Medeniyeti Sempozyumu, Konya 1994, (s. 27).

“Vakıflar Genel Müdürlüğü Abideler Şubesi Nasıl Daha Verimli Çalışabilir” İl Vakıf Haftası Kitabı 1993, Ankara 1994, (s. 139).

“Diyarbakır-Bitlis Kervan Yolu ve Üzerindeki Hanlar”, Vakıflar Dergisi, sayı. 25, Ankara 1995, (s. 9).

“Selçuklu Yapılarında Restorasyon Problemleri”, 4. Milli Selçuklu Kültür Medeniyeti Sempozyumu, Konya 1995, (s.47).

“Ailenin Eğitim ve Korunmasında Vakıfların Rolü”, 12. Vakıf Haftası Kitabı 1994, Ankara, 1995, (s. 21).

“Diyarbakır Anıtları”, Kültür ve Sanat, Diyarbakır Özel Sayısı, sayı, 28, Ankara, 1995, (s. 12).

“Anadolu Türk Yapı Sanatıyla İlgili Yaşayan Yöresel Bazı Sözcükler”, Oktay Aslanapa Anı

Kitabı, Mimar Sinan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 1996, (s. 281).

“Kilis Mevlevihanesi”, Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi, Konya 1996, (s. 259).

“Bir Anadolu Selçuklu Taç kapısında Korumacılığa Yönelik İzler” Selçuk Üniversitesi Milli Selçuklu Kültür ve Medeniyeti Sempozyumu Bildirileri, Konya 1996, (s. 79).

“Niğde Alaaddin Camisi Doğu Taç kapısı”, Selçuk Üniversitesi VI. Milli Selçuklu Kültür ve Medeniyeti Sempozyumu Bildirileri, Konya 1997, (s. 113).

“Kayseri’de 7 Selçuklu Taç kapısında Geometrik Araştırma”, Vakıflar Dergisi, sayı. 26,

Ankara 1997, (s. 105).

“Mimari Korumacılığımız”, Mimarlar Odası Ankara Bülteni, sayı. 12, (s. 13).

“Diyarbakır Harput Kervan Yolu*, Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi, Erzurum 1999, sayı. 5, (s. 151).

“Diyarbakır Yapı Sanatından Kesitler”, Diyarbakır Sempozyumu 2000, Ankara, (s. 164).

“Diyarbakır Mardin ve Diyarbakır Urfa Kervan Yolu”, Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi, yıl. 2001, sayı. 7, Erzurum 2001, (s. 113).

“Diyarbakır Kenti Kimliği”, Diyarbakır Sempozyumu 2001, Ankara, (s. 102),

“Anadolu Selçuklu Camisi Taç kapılarında Mukarnas”, Selçuk Üniversitesi 1.Uluslararası Selçuklu Kültür ve Medeniyeti Kongresi Bildirileri II, Konya 2001, (s. 361).

“Bazı Vakıf Yapılarına Yanlış Eklemeler, Değiştirmeler ve Yanıltıcı Restorasyonlar”, Vakıf Medeniyeti Sempozyumu Kitabı, Ankara 2003, (s. 165).

“Sivas Sahip Ata (Gök) Medrese İle İlgili Çalışmalar” Vakıflar Dergisi sayı. 26, Ankara 2004, (s. 121).

“Anadolu’da Vakıflar ve Bayındırlığa Katkısı” Vakıflar Dergisi, sayı. 29, Ankara 2005, (s.21).

“Kervanyolları” Anadolu Selçukluları ve Beylikler Dönemi Uygarlığı, Kültür Bakanlığı, Ankara 2006, Cilt 2, (s. 419).

“Artuklu Yapıları (Yaptıran, ‘Yürüten ve Yapanlar)”, I. Uluslararası Artuklu Sempozyumu Bildirileri, cilt 1, Mardin 2007, (s. 135).

“Sinan’ın Aynı Planı Uyguladığı Dört Yapısında Izgaralı Düzen”, Osmanlıdan Cumhuriyete Diyarbakır II, Ankara 2008.

“Diyarbakır Kentinin Kuruluşunda Su Kaynaklarının Etkinliği”, 2008 Vakıf Medeniyeti Su Yılı ve Vakıflar Etkinlikleri Kitabı, Ankara 2008, (s. 125).

“Korunması Gerekli Vakıf Taşınmazlarının Onarımları ve Bir Öneri”. Vakıflar Dergisi, sayı 32, yıl 2009.

“İstanbul Edirnekapı Mihrimah Sultan Camisi Geometrik Kurgusu”, Vakıflar Dergisi, sayı. 33, Haziran 2010, (s. 113-124)

“On dokuzuncu Yüzyıl Türk Mimarlık Çizimlerinden Bazı Yeni Örnekler”, Osmanlı Bilimi Araştırmaları, cilt 13, sayı 1, (s. 31 -42)

Konferanslar

“Diyarbakır Mihrapları”, Dicle Üniversitesi, 3 Mayıs 1991.

“Diyarbakır Tarihî Yapıları ve Evleri”, Dicle Üniversitesi, 13 Haziran 1991.

“Sivas Sahip Ata Medresesi”, Sivas Koruma Vakfı, Sivas, 30 Kasım 1992.

“Sivas Sahip Ata Medresesi ve Konya Sahip Ata Camisi Taç kapısında Modülasyon”, 3.Uluslararası Türkoloji Kongresi, Eylül 1976.

“Vakıf Eski Eserlerimizin Restorasyonu ve ilkeleri”, Dicle Üniversitesi 5. Vakıf Haftası, Aralık 1987.

“Konya Horozlu Han Restorasyonu” 7. Ulusal Türkoloji Kongresi Eylül 1985.

“Eski Eserlerin Korunmasının Teknik Plânlaması”, 1. Milli Kültür Şurası, Ekim 1982.

“Korumacılığımızın Tarihçesi”, TMMOB- Tokat Valiliği Koruma Etkinlikleri, 18-20 Kasım 1988.

“Tunceli-Pertek Bay Sungur Camisinin Taşınması”, ODTÜ Restorasyon Semineri, 21 Mart 1985.

“Restorasyonlarımızda Günümüzün Sorunları”, ODTÜ Restorasyon Semineri, 7 Ocak 1988.

“Mimar Sinan a Erişen Kültür Ortamı”, TMMOB, 7-12 Nisan 1982 Sinan Haftası.

“Mimar Koca Sinan”, Sinan Yılı Çorum, 25 Mayıs 1988.

“Süleymaniye ve Selimiye Camisi”, Sinan Yılı, Hacettepe Üniversitesi, Karadeniz Ereğlisi, 1 Haziran 1988.

“Mimar Sinan’da Modülasyon Üzerine Yeni Bir Çalışma”, Uluslararası Mimar Sinan ve Mimarlık Sempozyumu. Erciyes Üniversitesi, Kayseri 6-8 Nisan, 1995 (Baskıda)

“Eski Mimari Çizimlerimiz, Anlatım Biçimi”, Gazi Üniversitesi, Mimarlık Mühendislik Fakültesi Mimarlık Bölümü. Perşembe Söyleşileri. 31 Mart 1995.

“Eski Çizimlerimizde Mistar”, Gazi Üniversitesi, Mimarlık Mühendislik Fakültesi Mimarlık Bölümü. Perşembe Söyleşileri, 30 Nisan 1995.

Belgesel Filmler

Duvarları Konuşan Diyar, Kültür ve Turizm Bakanlığı için yapılan 34 dakikalık tanıtım filmi.

Küçeler (Diyarbakır), TRT, 30 ve 31 Ekim 2000, Saat 10.00, 2. Kanal, 34 dakikalık 2 dizi-GAP programı.

Osmanlı Esnafı, Kültür ve Turizm Bakanlığı için yapılan 29 dakikalık belgesel.

Orhan Cezmi Tuncer’in Tez Çalışmalarında ve Vakıflar Genel Müdürlüğü Abideler Şubesi Rölöve ve Restorasyon Bürosunda Çalıştığı Yıllarda Çizdiği, Çizdirdiği, Ölçü Aldığı, İncelediği ve Yönettiği Projeler:⁸

⁸ Ayan 2012: 38-47; Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi, Meridien Envanter Programı, Orhan Cezmi Tuncer Dosyaları.

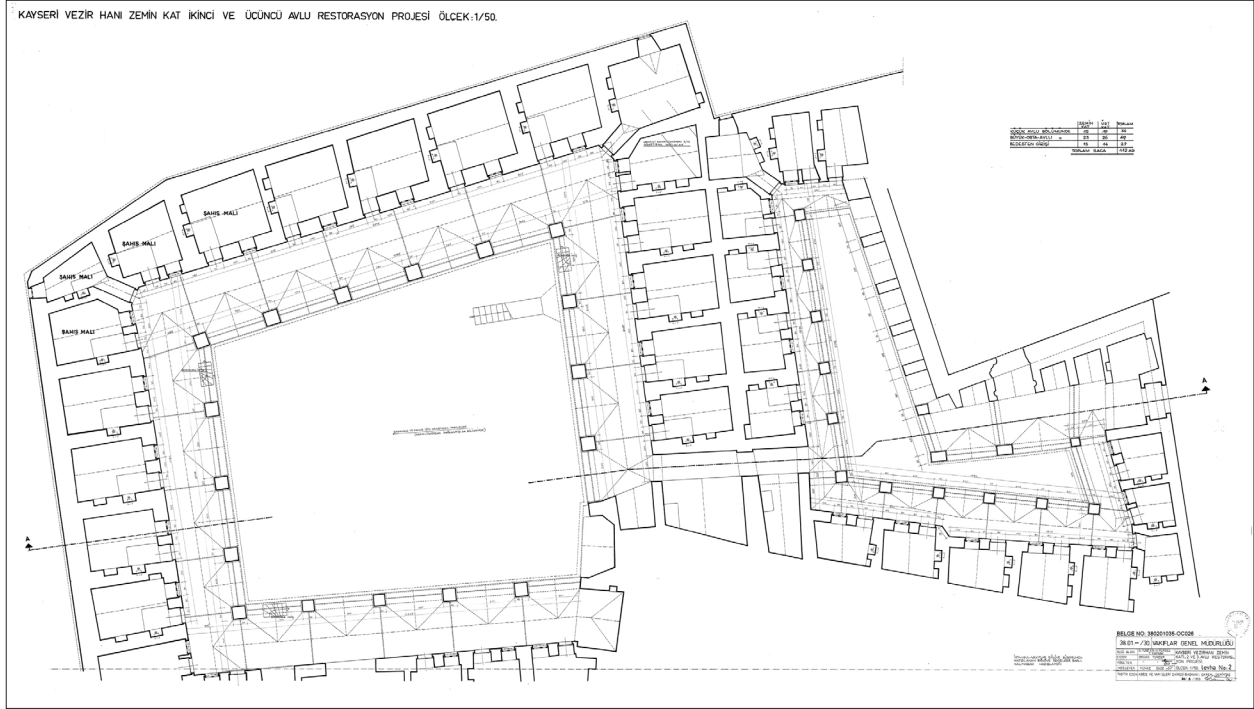
- Adana, Ceyhan, Kurtkulağı Köyü Kervansarayı
 Adana, Kadirli, Ala (Kilise) Cami
 Adana, Kadirli, Ala Cami Kervansarayı
 Adana, Mestan Hamamı
 Adana, Ramazanoğulları Tuz Hanı önündeki Kalıntı
 Ağrı, Doğubeyazıt, İshak Paşa Sarayında Kümbet
 Amasya, Abdullah Paşa Camisi
 Amasya, Kilâri Süleyman Ağa Camisi
 Amasya, Mehmet Paşa Camisi Şadırvanı
 Amasya, Merzifon, Sofular Türbesi
 Amasya, Şehzade Osman Türbesi
 Ankara, Ayaş, Sinanlı Köyü Sultanlı Cami Ahşap
 Minberi
 Ankara, Altındağ, Hallaç Mahmut Mescidi
 Ankara, Kırıkkale, Koçu Baba Köyü Türbesi
 Antalya, Alanya, Akşebe Sultan Cami ve Türbesi
 Antalya, Elmalı Ömer Paşa Medresesi
 Antalya, Yivli Minare Niğâr Hatun Türbesi
 Antalya, Zincirkıran Mehmet Bey Türbesi
 Aydın, Kuşadası, Öküz Mehmet Paşa Kervansarayı
 Aydın, Nazilli, Eski - Yeni Camisi
 Bayburt, Bozdağ, Silindirik Kümbet.
 Bayburt, Şeyh Hayrani Türbesi.
 Bitlis, Adilcevaz, Akçayuva Köyü Kümbeti
 Bitlis, Adilcevaz, Eski Cami
 Bitlis, Adilcevaz, Yolçatı (Kohoz) Zal Paşa Kervansarayı
 Bitlis, Adilcevaz, Paşa Camisi
 Bitlis, Adilcevaz, Ulu Cami
 Bitlis, Adilcevaz, Yolçatı (Kohoz) Köyü Zal Paşa Hanı
 Bitlis, Ahlat, Âkkoyun Kümbeti
 Bitlis, Ahlat, Alimoğlu Kümbeti
 Bitlis, Ahlat, Anonim Kümbet
 Bitlis, Ahlat, Dede Maksut Türbesi
 Bitlis, Ahlat, Emir Ali Kümbeti
 Bitlis, Ahlat, Emir Bayındır Camisi
 Bitlis, Ahlat, Emir Bayındır Kümbeti
 Bitlis, Ahlat, Hasan Padişah Kümbeti
 Bitlis, Ahlat, Hasan Padişah Kümbeti kuzeyindeki Yıkık
 Kümbet
 Bitlis, Ahlat, Kadı Mahmut Camisi
 Bitlis, Ahlat, Kale İçi İskender Paşa Camisi
 Bitlis, Ahlat, Şeyh Necmettin Türbesi
 Bitlis, Ahlat, Usta Şakirt Kümbeti
 Bitlis, Ahlat, Erzen Hatun Kümbeti
 Bitlis, Ahlat, Hüseyin Timur - Esen Tekin Kümbeti
 Bitlis, Ahlat, Karakoyun Kümbeti
 Bitlis, Ahlat, Kitabesiz Kümbet
 Bitlis, Ahlat, Şeyh Necmettin Kümbeti
 Bitlis, Ahlat, Şirin Hatun - Boğatay Aka Kümbeti
 Bitlis, Akçayuva (Kırkdeğirmen) Köyü Kedi Kümbeti
 Bitlis, (Bapşin) Hüsrev Paşa Hanı
 Bitlis, Baş Han
 Bitlis, Dede Maksut Türbesi
 Bitlis, Duhan Han
 Bitlis, Gökmeydan Cami Minaresi
 Bitlis, Gökmeydan, Gök Medrese Yapı Topluluğu
 Bitlis, Gökmeydan, Üçüncü Şerefhanlar Türbesi
 Bitlis, Gökmeydan, Üç Bacılar Türbesi
 Bitlis, Mirza Muhammet Kümbeti
 Bitlis, Norşen (Güroymak), Kalender Baba Kümbeti
 Bitlis, Rahva Hanı
 Bitlis, Şerefiye Hamamı
 Bitlis, Şerefiye Medresesi ve Türbesi
 Bursa, Bilecik, Vezir Han
 Çorum, Mecitözü, Elvan Çelebi Köyü Ahi Elvan Yapı
 Topluluğu
 Diyarbakır, Ali Paşa Camisi
 Diyarbakır, Ali Paşa Medresesi
 Diyarbakır, Ali Paşa Camisi doğusuna sonradan ek-
 lenen cami
 Diyarbakır, Balıklı Mescidi
 Diyarbakır, Behram Paşa Cami Şadırvanı
 Diyarbakır, Behram Paşa Konağı
 Diyarbakır, Dabakhane (Şeyh Yusuf) Cami ve Türbesi
 Diyarbakır, Deliller Hanı
 Diyarbakır, Hacı Büzrük Mescidi
 Diyarbakır, Hüsrev Paşa Medresesi (Camii)
 Diyarbakır, İç Kale Saint George Kilisesi
 Diyarbakır, Iskender Paşa Camisi
 Diyarbakır, Kavası Sagir Mescidi
 Diyarbakır, Konak I, Uğurlu Meydan
 Diyarbakır, Konak II, Uğurlu Meydan
 Diyarbakır, Lale Bey Camisi
 Diyarbakır, Mesudiye Medresesi
 Diyarbakır, Nasuh Paşa Cami
 Diyarbakır, Ömer Şeddat Camisi
 Diyarbakır, Özdemiroğlu Osman Paşa Türbesi
 Diyarbakır, Ragıbiye (Defterdar) Camisi

Diyarbakır, Salos Mescidi
Diyarbakır, Sarı Saltuk Kümbeti
Diyarbakır, Sultan Şücaettin Kümbeti
Diyarbakır, Şeyh Muhammet Namazgâh
Diyarbakır, Ulu Cami Safiler Bölümü
Diyarbakır, Zinciriye Medresesi
Diyarbakır, Zincirkıran Kümbeti
Elazığ, Harput, Cemşit Hamamı
Elazığ, Harput, Ulu Camii
Erzincan, Kemah, Behramşah Kümbeti
Erzincan, Kemah, Melik Mengücek Gazi Kümbeti
Erzincan, Kemah, Ali Baba Türbesi
Erzincan, Kemal, Togay Hatun Kümbeti
Erzincan, Tercan Mama Hatun Kümbeti
Erzurum, Mahmudiye Camisi
Eskişehir, Sivrihisar, Yuvarlak Kümbet
Gaziantep, Hüseyin Paşa Hamamı
Gaziantep, Kilis Mevlevihanesi
Gaziantep, Nuri Mehmet Paşa Camisi
Gaziantep, Paşa Hamamı
Gaziantep, Şeyh Fethullah Camisi
Gaziantep, Tekke Camisi (Mevlevihane)
Hakkâri, Meydan Medresesi
Hatay, İskenderun, Belen Kanuni Sultan Süleyman Yapı Topluluğunda Hamam, ve Cami planı ile Kervansaray kalıntısı
Hatay, İskenderun, Payas, Sokollu Bedesteni
Hatay, İskenderun, Payas, Sokollu Cami Helaları
Hatay, İskenderun, Payas, Sokollu Medresesi
Isparta, Atabey Ertokuş Medresesi ve Kümbeti
İzmir, Çeşme İbrahim Paşa Türbesi
İzmir, Menemen, Kasım Paşa Kızının Türbesi
İzmir, Menemen, Kasım Paşa Kitaplığı
İzmir, Menemen, Kasım Paşa Türbesi
İzmir, Mordoğan Ayşe Hanım Camisi
İzmir, Selçuk Cami
İzmir, Selçuk, Isa Bey Camisi
İzmir, Selçuk, Selçuklu Kümbeti
İzmir, Selçuk Türbe (Eski karakol arkasında)
İzmir, Tire, Bakır Han
İzmir, Tire, Rum Mehmet Paşa Türbesi
İzmir, Tire, Üç Lüleli Türbesi
İğdır, Amarat Köyü Kümbeti
Kars, Ulu Cami

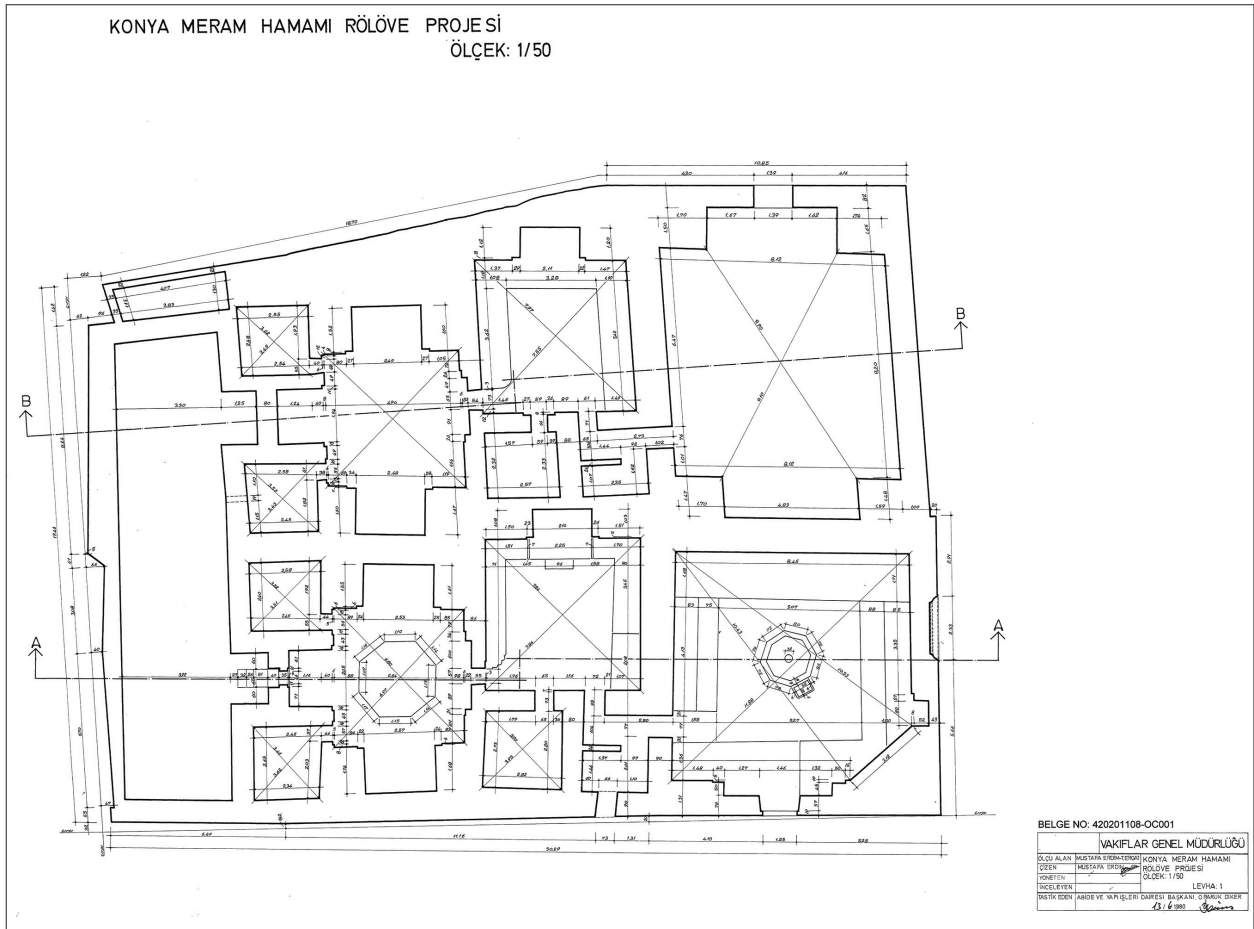
Kastamonu, Karanlık Evliya Türbesi
Kastamonu, Terzi Köyü Cami ve Adil Bey Türbesi
Kastamonu, Yanık Han
Kayseri, Bünyan, Şalin Bey Camisi
Kayseri, Çifte Kümbet
Kayseri, Develi, Yukarıdeveli Dev Ali Türbesi
Kayseri, Develi, Yukarıdeveli Hızır İlyas Türbesi
Kayseri, Develi, Yukarıdeveli Şeydi Şerif Türbesi
Konya, Ereğli, Ali Ağa Mescidi
Konya, Ermenek, Akça Mescit
Konya, Ermenek, Basyayla Kasabası Kirazlıyayla - Lafza Mahallesi Camisi
Konya, Ermenek, Mençek Köyü Camisi
Konya, Ermenek, Sipaz Camisi
Konya, Ermenek, Taşbaşı Mescidi
Konya, Ermenek, Tekke Mescidi
Konya, Hadim, Aşağıhadim Köyü Camisi
Konya, Hadim, Yukarı Eşenler Köyü Camisi
Konya, Hoca Cihan Köyü Mursaman Türbesi
Konya, Horozlu Han Kapalı bölümü ve Açık bölüm kazısı
Konya, Ilgın, Lala Mustafa Paşa Medrese Odaları
Konya, Ilgın, Kapaklı Köyü Camisi
Konya, Ilgın, Lala Mustafa Paşa Kervansarayı
Konya, Ilgın, Şeyh Bedrettin Kümbeti
Konya, Pelitaltı Köyü Camisi
Konya, Kadı Camisi Şadırvanı
Konya, Kadın Hanı
Konya, Karaman, Dereköy (Pisandon) Camisi
Konya, Karaman, Seyit Ali Medresesi
Konya, Karaman, Şeyh Ali Mescidi
Konya, Köşk Köyü Nasuh Bey Camisi
Konya, Meram, Meram Hamamı
Konya, Meram, Nasuh Bey Darülhüffazı
Konya, Meram, Nasuh Bey imareti son cemaat yeri temel kazısı)
Konya, Mücellit Mescidi
Konya, Pir Esat (Pisili) Türbesi
Konya, Sahip Ata Camisi
Konya, Seydişehir, Rüstem Paşa Kümbeti
Konya, Seydişehir, Seyit Harun Veli Kümbeti
Konya, Sille, Çaybaşı Camisi
Konya, Samlar Köyü Camisi
Konya, Sille, Tepeköy Kasabası Camisi

Konya, Yeniceköy Cami	Sivas, İzzettin Keykâvus Şifahanesi
Malatya, Eski Malatya, Emir Ömer Türbesi	Sivas, Kale Camisi
Malatya, Hekimhan, Hekim Hanı (Taş Han)	Sivas, Meydan Camisi
Manisa, Kurşunlu Han	Sivas, Paşa Camisi
Manisa, Valide Sultan Camisi, Hamamı, Medrese, Kitaplık ve Darüşşifası	Sivas, Sahip Ata (Gök) Medresesi
Maraş, Çığçığ Camisi	Tokat, Ali Paşa Hanı
Maraş, İklime Hatun Türbesi	Tokat, Burgaç Hatun Türbesi
Mardin, Cizre, Kırmızı Medrese	Tokat, Genç Mehmet Paşa (Örtmenönü) Camisi
Mardin, Cizre, Ulu Cami ve Medresesi	Tokat, Niksar Kırkkızlar Kümbeti
Mardin, Kasımiye Medresesi Taç kapısı	Tokat, Sümbül Baba Tekkesi Taç kapısı
Mardin, Kızıltepe, Şah Kulu Bey Türbesi	Trabzon, Hatuniye Camisi Planı
Mardin, Kızıltepe, Şeyh Selim Türbesi	Trabzon, Molla Siyah (Küçük Ayasofya) Camisi
Mardin, Zinciriye Medresesi Taç kapısı	Trabzon, Şeyh Osman Türbesi
Muş, Alaattin Camisi	Tunceli, Çemişgezek, Aşağı Hamam
Nevşehir, Ali Bey Camisi	Tunceli, Çemişgezek, Kümbet
Nevşehir, Hacıbektaş Hacı Bektaş Yapı Topluluğu	Tunceli, Çemişgezek, Yelmaniye Camisi
Nevşehir, Ürgüp, Hızır Bey Türbesi	Tunceli, Çemişgezek, Yelmaniye Türbesi
Nevşehir, Ürgüp, Taşkın Paşa Kümbeti	Tunceli, Mazgirt, Elti Hatun Cami
Niğde, Aksaray, Kızıl Minare	Tunceli, Pertek, Bay Sungur (Yukarı) Cami
Niğde, Aksaray, Selime Köyü Selime Sultan Kümbeti	Tunceli, Pertek, Çelebi Ali (Aşağı) Camii
Niğde, Aksaray, Sultan Han	Urfa, Gümrük (Alacalı) Han
Niğde, Alaettin Camisi Taç kapısı	Urfa, Mevlevihane
Niğde, Ali Bey Camisi	Urfa, Rızvaniye Camisi
Sinop, Fetih Baba Türbesi	Urfa, Tabakhane Cami Helası
Sinop, İsfendiyaroğlu Türbesi	Van, Erciş, Anonim Kümbet
Sinop, Seyit Bilal Türbe ve Camisi	Van, Eskivan, Hüsrev Paşa Camisi ve Türbesi
Sivas, Buruciye Medresesi Taç kapısı	Van, Eskivan, Kaya Çelebi Camisi
Sivas, Çifte Minareli Medrese Taç kapısı	Van, Gevaş, Halime Hatun Kümbeti
Sivas, Divriği, Sitti Melik Kümbeti	Van, Gevaş, İzzettin Şir Bey Camisi ve Medresesi
Sivas, Divriği, Ulu Cami Şifahanesinde Türbe	Yozgat, Çapanoğlu Cami
Sivas, Emir Kamerüddin Kümbeti	Yozgat, Vakıf Hamamı

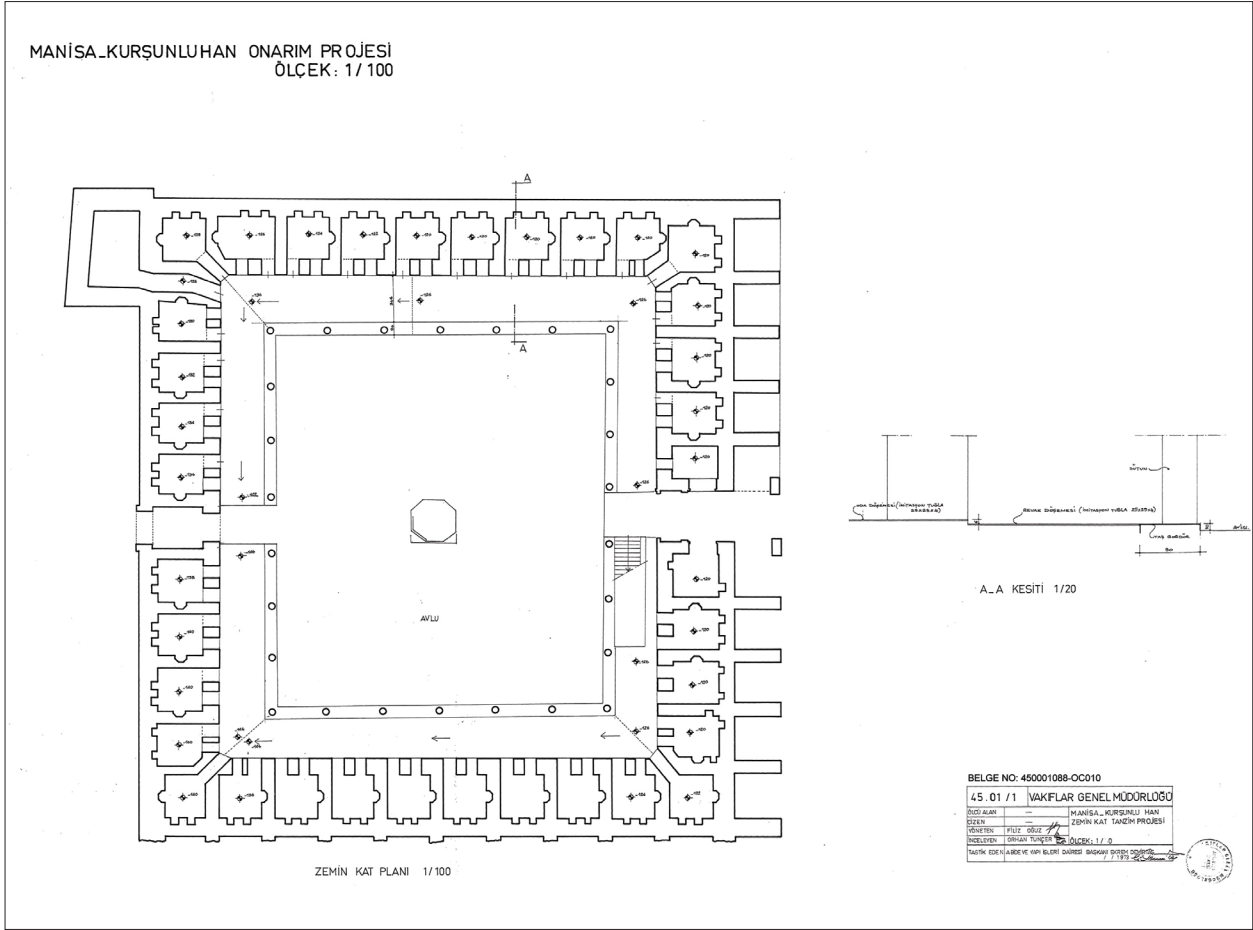
Çizdiği, Yönettiği, İncelediği, Ölçü Aldığı Projelerden Seçmeler

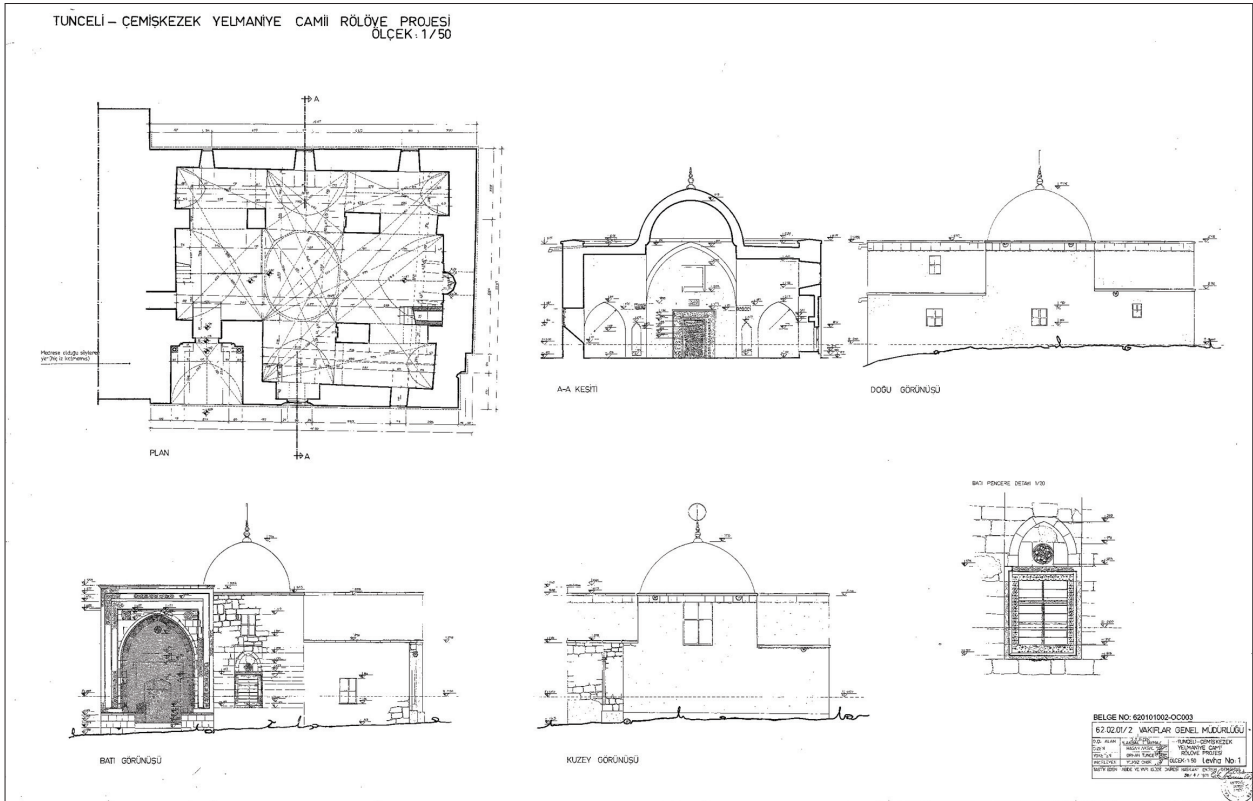
Şekil 7. Kayseri, Melikgazi, Vezir Han
(Çizen: Orhan Cezmi Tuncer, Kaynak: Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi, Meridien Envanter Programı,
Kayseri, Melikgazi Vezir Han Dosyası)

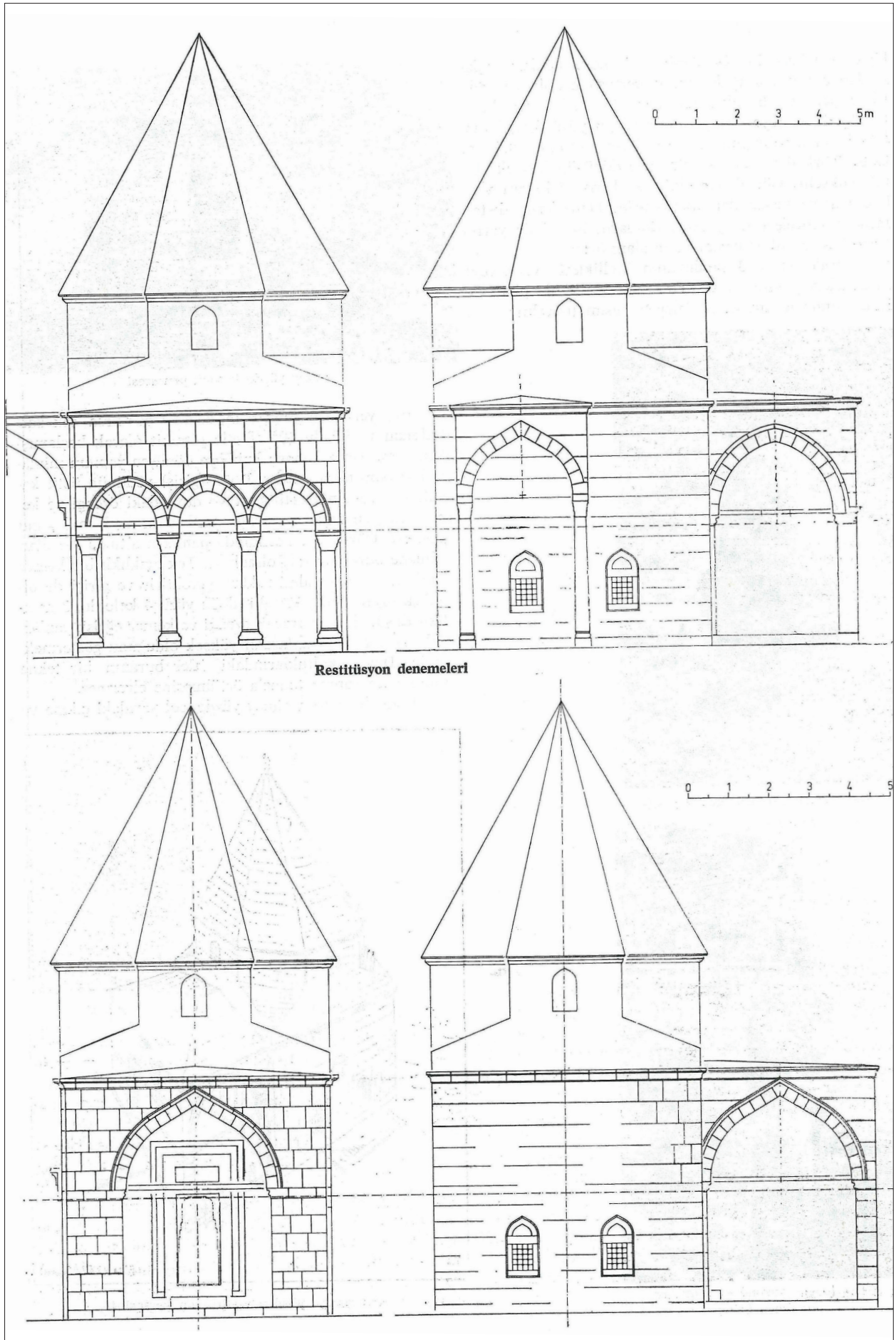
Şekil 8. Konya, Meram, Hatipoğlu/Hasbeyoğlu Hamamı
(Proje Yöneticisi: Orhan Cezmi Tuncer Kaynak: Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi, Meridien Envanter Programı,
Konya, Meram, Hatipoğlu/Hasbeyoğlu Hamamı Dosyası)

Şekil 9. Manisa, Merkez, Kurşunlu Han
(İnceleyen: Orhan Cezmi Tuncer, Kaynak: Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi, Meridien Envanter Programı,
Manisa, Merkez, Kurşunlu Han Dosyası)

Şekil 10. Tunceli, Çemişkezek, Yelmaniye Camii
(Yöneten: Orhan Cezmi Tuncer, Kaynak: Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi, Meridien Envanter Programı,
Tunceli, Çemişkezek, Yelmaniye Camii Dosyası)

Şekil 11. Ankara Polatlı Hacı Tuğrul Türbesi Restitüsyon denemeleri
(Kaynak: Tuncer 1991: 28)

Kaynakça

- Ayan, Dursun, 2012: *Selçuklu Mimarisi Üzerine Orhan Cezmi Tuncer ile Söyleşi*, Ankara: Dursun Ayan Kitabevi.
- Tuncer, Orhan Cezmi, 1991: *Anadolu Kümbetleri 2, Beylikler ve Osmanlı Dönemi*, Ankara: Sevinç Matbaası.
- Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi:
Orhan Cezmi Tuncer Sicil Dosyası.
- Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi:
Meridien Envanter Programı, Kayseri, Melikgazi Vezir Han Dosyası.
- Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi:
Meridien Envanter Programı, Konya, Meram, Hatipoğlu/Hasbeyoğlu Hamamı Dosyası.
- Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi:
Meridien Envanter Programı, Manisa, Merkez, Kurşunlu Han Dosyası.
- Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi:
Meridien Envanter Programı, Tunceli, Çemişkezek, Yelmaniye Camii Dosyası.
- Söyleşi: Ali Kılıcı'nın Orhan Cezmi Tuncer ile 28 Haziran 2015 tarihli söyleşi
- Söyleşi: Yazarların Orhan Cezmi Tuncer ile 1 Eylül 2015 tarihli söyleşi.